

Z Karmelu na ołtarze - Nr 3, luty 2011

W bieżącym numerze biuletynu „Z Karmelu na ołtarze” skoncentrujemy się głównie na trzech sprawach, tak bardzo bliskich nam wszystkim, tj. na zbliżającej się beatyfikacji Czcigodnego Sługi Bożego Jana Pawła II, na zakończeniu postępowania rogatoryjnego dotyczącego dochodzenia diecezjalnego w sprawie męczeństwa Sługi Bożego Franciszka od św. Józefa (Jerzego Powieradowskiego) i na rozpoczęciu procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego Rudolfa od Przebicia Serca św. Teresy (Stanisława Warzechy). Podamy też kilka informacji dotyczących nowości w sprawach beatyfikacyjnych i kulcie świętych karmelitańskich w skali całego Zakonu oraz przywołamy imiona świętych i błogosławionych Karmelu, ofiarowanych nam przez Jana Pawła II i przez Benedykta XVI.

JAN PAWEŁ II - WKRÓTCE BŁOGOSŁAWIONY

W Niedzielę Miłosierdzia Bożego, 1 maja br., Czcigodny Sługa Boży Jan Paweł II zostanie wpisany przez Benedykta XVI w poczet błogosławionych Kościoła. Radość z tego zbliżającego się wydarzenia, która udziela się całemu Kościołowi i światu, jest szczególną radością Karmelu, z którego duchowością, zwłaszcza z jej wymiarem maryjnym i modlitewnym, Ojciec Święty – jak to sam wielokrotnie wyznawał – związany był od samego dzieciństwa dzięki naszemu wadowickiemu klasztorowi założonemu przez św. Rafała Kalinowskiego, którego

przecież beatyfikował i kanonizował, a którego nazywano „chodzącą modlitwą”. W nim Karol Wojtyła przyjął szkaplerz i korzystał z sakramentu pokuty. Później urzędę go modlitewne orędzie hiszpańskich Mistrzów Karmelu, św. Teresy od Jezusa i Jana od Krzyża, których nazwał mistrzami swego życia wewnętrznego, i w końcu naukę św. Teresy od Dzieciątka Jezus i Teresy Benedykty od Krzyża – Edyty Stein: pierwszą z nich – świętą, ogłosił doktorem Kościoła; drugą – panią doktor, ogłosił świętą.

Studiując, a potem pracując w Rzymie, mogłem osobiście przez prawie 20 lat przyglądać się z bliską życiu i posługiwaniu Ojca Świętego, i zawrze byłem urzeczony jego modlitwą, jakiej – według jego własnych słów – zaczerpnął od Karmelu, a która – nie mogę nie wyrazić tego przekonania – była prawdziwym i ostatecznym źródłem jego ewangelicznej doskonałości. Właśnie modlitwa, i poprzez nią zjednoczenie Ojca Świętego z Bogiem, były tym prawdziwym źródłem bogactwa jego osobowości i światła jego nauczania, a także jego niezmierniej odwagi i niez mordowanej działalności apostołskiej, jak również jego naturalności i bezpośredniości w kontaktach z ludźmi i z przyrodą, jego atrakcyjności, uroku, mocy pociągania i wpływania na innych, jego – i powiedzmy to z naciskiem – świętości!

Jan Paweł II żył ustawicznie w zażyłości z Tym, który jest źródłem wszelkiej

mądrości i wszelkiego dobra i piękna; w zażyłości z Tym, który może uczynić wszystko. W duszy Ojca Świętego dokonywała się ta najważniejsza twórczość, tj. czerpanie mocy, światła, miłości i radości z modlitwy, by potem móc dzielić się tym z innymi. Słowem, modlitwa leżała u podłoża całej, jakże na wskroś owocnej i cenionej działalności Papieża. Bez dostrzeżenia tego istotnego źródła nie sposób zrozumieć Jana Pawła II i jego świętości.

Nadto ten wątek modlitwy w życiu i nauczaniu Jana Pawła II pozwala nie tylko znaleźć źródło światła i mocy, z którego czerpał Ojciec Święty, ale uświadamia nam fakt, że modlitwa jest niezmiernie aktualnym wyzwaniem dla Kościoła i dla świata, co skądinąd podkreślał z naciskiem Ojciec Święty i co potwierdza jego wyniesienie na ołtarze.

o. Szczepan T. Praškiewicz OCD

ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA ROGATORYJNEGO W DOCHODZENIU DIECEZJALNYM DOTYCZĄCYM MĘCZENSTWA S. B. FRANCISZKA JERZEGO POWIERTOWSKIEGO

Wieczorem 4 lutego br. dokonano w naszym klasztorze w Krakowie Śródmieściu zamknięcia dochodzenia rogatoryjnego w sprawie męczeństwa Sługi Bożego Franciszka Jerzego Powiertowskiego, nowicjusza naszego Zakonu, męczennika II wojny światowej, objętego postępowaniem do beatyfikacji w procesie ks. Henryka Szumana i Towarzyszy, prowadzonym przez Diecezję Pelplińską. Aktowi prawnemu zakończenia procesu rogatoryjnego i urzędowemu opieczętowaniu dokumentacji – po uprzednim podpisaniu protokołów przewidzianych przez procedurę kanonizacyjną – przewodniczył ks. Andrzej Scaber, kierownik Referatu spraw kanonizacyjnych w Kurii Metropolitalnej w Krakowie, w obecności o. Szczepana T. Praškiewicza, konsultora tegoż referatu, o. Wiesława K. Kiwiora, wicepostulatora sprawy oraz o. Benignusa J. Wanata, przewodniczącego komisji historycznej.

W dniu 8 lutego akta procesu rogatoryjnego zostały przekazane przez wicepostulatora – o. Wiesława K. Kiwiora, Trybunałowi Kościelnemu Diecezji Pelplińskiej, by wraz z aktami dotyczącymi Męczenników z innych diecezji trafić do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie.

Przypomnijmy, że Sługa Boży Franciszek od św. Józefa (Jerzy Powiertowski) urodził się 3 grudnia 1917 r. w Warszawie. Ukończył tam Państwowe Gimnazjum im. Adama Mickiewicza i był przez 2 lata słuchaczem Wyższej Szkoły Muzycznej im. Fryderyka Chopina. Pracował też w zakładzie krawieckim swego ojca i zdobył tytuł czeladnika. Dnia 13 marca 1944 r. przybył do klasztoru w Czernej, gdzie 16 maja rozpoczął nowicjat. Cechowała go pamięć o obecności Bożej, modlitwa, medytacja kończona konkretnym postanowieniem, asceza i miłość bliźniego. W dniu 24 sierpnia 1944 r. poniósł śmierć zastrzelony przez Niemców, gdy brzegiem lasu wracał w habitcie zakonnym do klasztoru z trzema współbraćmi nowicjuszami i wychowawcą – o. Rudolfem Warzechą (1919-1999), kandydatem na ołtarze. Wcześniej poprosił przełożonych, aby mógł ofiarować Bogu swoje życie, by nie zginął w Powstaniu Warszawskim nikt z jego najbliższych. Pan wziął go za słowo: wszyscy bowiem ocaleli, a jego spotkała śmierć. Trafiony strzałem w sam kręgosłup, zdołał tylko wypowiedzieć słowo „Jezu” i rozgrzeszony przez o. Rudolfa oddał życie Bogu. Wkrótce po jego śmierci pojawiła się i zaczęła się rozpowszechniać opinia o jego cnotach i męczeństwie, wydano jego dzienniczek, pisano artykuły, wychowawcy stawiali go nowicjuszom za wzór do naśladowania, a w kronice klasztornej zapisano, że przed tronem Bożym będzie orędownikiem swych krewnych, rodziny zakonnej i wielu dusz.

Jego życie i śmierć są nadal odnotowywane w książkach i czasopismach. W 1989 r. na miejscu jego śmierci w Lesie Siedleckim ustawiono pomnik, przy którym składane kwiaty są oznaką pamięci i kultu prywatnego ze strony wiernych.

ROZPOCZĘCIE PROCESU BEATYFIKACYJNEGO S.B. RUDOLFA WARZECHY

Dnia 11 stycznia 2011 r. został formalnie zainaugurowany w kaplicy arcybiskupów krakowskich proces beatyfikacyjny o. Rudolfa od Przebicia Serca św. Teresy (Stanisława Warzechy). Przysięgę złożyli członkowie trybunału oraz postulator procesu. Do rozpoczęcia tego procesu skłoniła ks. kard. Stanisława Dziwisza, arcybiskupa krakowskiego, trwająca sława świętości o. Rudolfa. Od dnia rozpoczęcia procesu, kandydatowi na ołtarze przysługuje tytuł Sługi Bożego.

O tym, że o. Rudolf był znany jako gorliwy uczeń Chrystusa, w naśladowaniu pokory Mistrza, przypomniał podczas inauguracji procesu, której przewodniczył, ks. kard. Stanisław Dziwisz, metropolita krakowski. Jak podkreślił, rozpoczęcie etapu diecezjalnego procesu beatyfikacyjnego tego sługi Bożego jest ważnym momentem zarówno dla karmelitów bosych w Polsce jak też dla Archidiecezji Krakowskiej. – Trwa po dzień dzisiaj opinia o jego świętości i nadzwyczajnie realizowanych cnotach: wiary, nadziei i miłości. Zasłynął w Karmelu jako ceniony wychowawca młodzieży karmelitańskiej, spowiednik, opiekun chorych – podkreślił ks. kard. Stanisław Dziwisz.

Z prośbą o formalne otwarcie procesu beatyfikacyjnego tego świątobliwego kapłana do metropolity krakowskiego zwrócił się postulator procesu o. Rudolfa, jego wychowanek i współbrat zakonny – o. Szczepan T. Praškiewicz. – Uczył nie tyle słowem,

co przykładem własnego życia, nazywano go kapłanem z otwartymi oczami, bo chociaż zwykle miał je spuszczone, nigdy nie przeoczył człowieka w potrzebie. Zmarł w opinii świętości w Wadowicach 27 lutego 1999 roku – zaznaczył o. Szczepan T. Praškiewicz.

Przedstawiając postać Sługi Bożego postulator zwrócił też uwagę, iż ks. Karol Wojtyła w początkach swego kapłaństwa, jako wikariusz krakowskiej parafii p.w. św. Floriana, urządzwszy nabożeństwo dla chorych zaprosił nań o. Rudolfa Warzechę, aby wygłosił szkaplerzną katechezę i nałożył chorem szkaplerz jako znak opieki Matki Najświętszej. – Gdy o. Rudolf kończył swoją posługę, ks. Wojtyła, jak to zapisały kroniki, rozpiął swoją sutannę, wyciągnął spod niej szkaplerz i ukazując go chorem powiedział: noście zawsze szkaplerz święty, ja zawsze mam szkaplerz na sobie i wiele z tego nabożeństwa doznałem pożytku – przypomniał o.

Szczepan. Podkreślił on także, że wierni, którzy za życia o. Rudolfa darzyli go wielką ufnością i prosili go o modlitwę, czynią to również po jego śmierci i dziś oczekują, że będzie wyniesiony do chwały ołtarzy. Licznie nawiedzają jego grób na wadowickim cmentarzu i proszą go o wstawiennictwo przed Bogiem.

11 lutego odbyło się zaprzysiężenie trybunału kościelnego w składzie: ks. dr Andrzej Scaंबर – delegat biskupa, o. mgr-lic. Marian Szczecina CRL – promotor sprawiedliwości i ks. mgr Krzysztof Tekieli – notariusz. Przy sięgę złożył także metropolita krakowski, ks. kard. Stanisław Dziwisz oraz postulator, o. Szczepan T. Praskiewicz. Teraz zadaniem trybunału będzie przesłuchanie świadków życia i świętości tego świątobliwego zakonika i kapłana.

Na rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego o. Warzechy wyraziły wcześniej zgodę najwyższe władze zakonu Karmelitów Bosych w Rzymie (5 maja 2008), pozytywną opinię w tej

sprawie wydała 5 lipca 2008 r. Konferencja Episkopatu Polski, a 18 października 2008 r. także Stolica Apostolska.

Podczas otwarcia procesu obecny był m.in. o. Otto Filek, który

jest rocznikowym współbratem sługi Bożego, władze zakonne, kapłani spokrewnieni z o. Rudolfem, rodzina sługi Bożego, a także władze państwowe i samorządowe.

- Dla nas był nade wszystko ojcem, często bywał w naszym domu w Zatorze. Rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego o. Rudolfa jest momentem niezwykle dla nas ważnym, oczekiwanym, ale i wzruszającym, w pamięci pozostają wciąż żywe wspomnienia, dawał nam radość, wspierał każdy dzień naszego życia – mówił wzruszony po uroczystości Wiesław Susek z Zatora. O. Rudolf był jego wujkiem od strony żony Jadwigi, która również przybyła na otwarcie procesu (co więcej babcia pani Jadwigi była mamą chrzestną o. Rudolfa). Sługa Boży błogosławił ich ślub, był obecny w ich życiu, wspierał, kiedy ciężko chorował syn Mariusz dziś kapłan archidiecezji krakowskiej. Jak podkreślają,

wujek Rudolf wspierał również ich syna na drodze do kapłaństwa.

Po akcie prawnym inauguracji procesu w kaplicy arcybiskupów krakowskich przy ul. Franciszkańskiej, celebrowano w kościele karmelitów bosych przy ul. Rakowickiej Eucharystię o błogosławień-

stwo Boże dla prac procesowych. Przewodniczył jej o. prowincjał Andrzej Ruszała OCD. Przypominajmy, że o. Rudolf Warzecha pracował przy tym kościele w latach 1954-1966.

MB

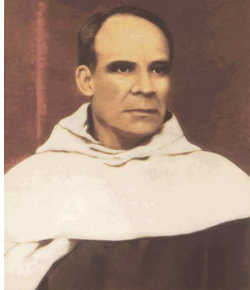
CIEKAWOSTKI DOTYCZĄCE ŚWIĘTYCH I PRZYSZŁYCH ŚWIĘTYCH KARMELU

▪ *Beatyfikacja Czcigodnego sługi Bożego **Juana de Palafox y Mendoza** (1600-1659), wielkiego hiszpańskiego tereznianisty, biskupa, obrońcy praw tubylców w Meksyku, ustalona wcześniej na dzień 1 maja br., ze względu na mającą nastąpić w tym dniu beatyfikację Ojca Świętego Jana Pawła II została przełożona na 5 czerwca – uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, i odbędzie się ona w Burgo de Osma w Hiszpanii. Nie zapomnijmy, że postulatorem w procesie sługi Bożego był o. Ildefons Moriones OCD, postulator generalny naszego Zakonu.*

▪ *350 rocznica urodzin **bl. Marii od Aniołów (Anny Fontanella)**. Arcybiskup Turynu Cesare Nosiglia przewodniczył 8 stycznia 2011 r. uroczystej Eucharystii w Karmelu w Moncalieri, inaugurując obchody 350-lecia urodzin błogosławionej karmelitanek bosej Marii od Aniołów, które potrwać do 16 grudnia br. Błogosławiona urodziła się 7 stycznia 1661 roku w Turynie. Tam też wstąpiła do klasztoru sióstr karmelitanek bosych. Miała wielkie nabożeństwo do św. Józefa i ku jego czci założyła klasztor w Moncalieri, gdzie zmarła 16 grudnia 1717 r. Beatyfikował ją papież Pius IX w roku 1865.*

▪ *200 rocznica urodzin **bl. Franciszka Palau y Quer**. Celebrą pod przewodnictwem arcybiskupa Barcelony, kard. Luisa Martíneza Sistacha w katedrze katalońskiej stolicy w dniu 29 grudnia 2010 rozpoczęły się obchody roku jubileuszowego dwustulecia urodzin bl. Franciszka. W Polsce rok palautiański*

zainauguował w Krakowie o. Rafał Myszkowski u sióstr karmelitanek misjonarek, a w Tarnowcu o. Szczepan Praškiewicz – u sióstr karmelitanek misjonarek te-rezjanek. Z okazji tegoż roku Stolica Apostolska przyznała stosowne odpusty, a przełożony generalny karmelitów bosych – o. Saverio Cannistra, wystosował okolicznościowy list okólny. Celebracje roku palau-tuańskiego zakończą się 29 grudnia 2011 r. w parafii

San Antolin w Aytona koło Lerida w Hiszpanii.

• **Martyrologium Rzymskie**, odnowione na mocy dekretów Soboru Watykańskiego II i wydane w 2004 r. po zatwierdzeniu przez Jana Pawła II (*Martyrologium Romanum ex decreto Sacrosancti Oecumenici Concillii Vaticani II instauratum, auctoritate Ioannis Pauli pp. II prolongatum*, Romae MMIV), odnotowuje – pod datami ich śmierci – troje świętych Karmelu związanych z Polską, tj. św. Teresę Benedyktę od Krzyża, św. Rafała Kalinowskiego i bł. Alfonsa Mazurka, mianowicie:

- Die 9 augusti: **Sanctae Teresiae Benedictae a Cruce (Edithae) Stein**, virginis ex Ordine Carmelitarum Discalceatarum et martyris, quae, in iudaica religione nata et instituta, cum aliquot annos magnas inter aerumnas philosophiam professa esset, vitam novam in Christo per baptismum suscepit et sub velamine sanctimonialium prosecuta est, donec sub nefario regimine in hominum ac fidei dignitatem hostili in captivitate exsul trusa, in campo exitii *Oświęcim* seu *Auschwitz* prope Cracoviam in Polonia mortifero vapore necata est (p. 419).

- Die 28 augusti: Intra oppidum Nawojowa Góra in Polonia, **beati Alphonsi Mariae Mazurek**, presbyteri et martyris, qui, tempore belli, a patriae invasoribus propter christianam confessionem interfectus est (p. 457).

- Die 15 novembris: Apud Wadowice in Polonia, **sancti Raphaelis a Sancto Ioseph (Iosephi) Kalinowski**, presbyteri, qui, populo contra oppressorem insurgente, in bello gerendo ab hostibus captus et i Siberiam deportatus, multas aerumnas perpeusus et libertati demum redditus, Ordinem Carmelitarum Discalceatarum ingressus est, quem valde promovit (p. 591).

.....

ŚWIĘCI I BŁOGOSŁAWIENI KARMELU OFIAROWANI NAM PRZEZ JANA PAWŁA II

Zbliżająca się beatyfikacja Czcigodnego Sługi Bożego Jana Pawła II wydaje się nam być dobrą okazją, aby przypomnieć świętych i błogosławionych Karmelu, lub z Karmelem związanych, których on wyniósł na ołtarze podczas swej papieskiej posługi. Ich liczba jest nieobojętna, bo Ojciec Święty ofiarował nam sześcioro świętych i czterdzieści siedmioro błogosławionych. Zechciejmy przywołać nie tylko

ich imiona, ale także zwróćmy uwagę na to, w jaki sposób przynależeli do Karmelu i kiedy zostali wyniesieni do chwały ołtarzy.

Święci Karmelu z okresu pontyfikatu Jana Pawła II to:

- Henryk de Ossó, Hiszpan, kapłan, założyciel zgromadzenia zakonnego “Compania de Santa Teresa de Jesús” (+1896, beat. 1979 w Rzymie, kan. 1993 w Madrycie). Mąż modlitwy, wybitny tereźjanista i wychowawca.
- Rafał Kalinowski, Polak, karmelita bosy (+1907, beat. 1983 w Krakowie, kan. 1991 w Rzymie). Bohater narodowy, katorżnik Sybiru, kierownik duchowy, odnowiciel Zakonu w Polsce, promotor ekumenizmu, patron Sybiraków.
- Teresa z Los Andes, Chilijka, mniszka klauzurowa OCD (+1920, beat. 1987 w Santiago de Chile, kan. 1993 w Rzymie). Była dopiero nowicjuską, kochała sport, zmarła licząc 20 lat, znana jest jako szczególna czcicielka Matki Bożej.
- Piotr Poveda Castoverde, Hiszpan, kapłan, założyciel Instytutu Tereźjańskiego, męczennik (+1936, beat. 1993 w Rzymie, kan. 2003 w Madrycie). Wielki tereźjanista i wychowawca, zamordowany przez komunistów hiszpańskich.
- Teresa Benedykta od Krzyża – Edith Stein, Żydówka, mniszka OCD, męczennica Oświęcimia (+1942, beat. 1987 w Kolonii, kan. 1998 w Rzymie). Filozof, promotorka godności kobiety, współpatronka Europy.
- Maria Maravillas od Jezusa (Pidal y Chico de Guzman), Hiszpanka, mniszka OCD (+1974, beat. 1998 w Rzymie, kan. 2003 w Madrycie). Założycielka licznych klasztorów i Asocjacji tychże.

A oto imiona 47-miuro błogosławionych Rodziny Karmelikańskiej (lub z nią związanych) z czasów pontyfikatu Jana Pawła II (w porządku chronologicznym według daty beatyfikacji):

- Maria od Jezusa Ukrzyżowanego – Miriam Bauardy, Palestynka, mniszka OCD (+1878, beat. 1983 w Rzymie). Kwiat Ziemi Świętej, mistyczka, założycielka klasztorów w Nazarecie i w Betlejem.
- Elżbieta od Trójcy Świętej – Elisabeth Catez, Francuska, mniszka OCD (+1906, beat. 1984 w Rzymie). Uwielbienie Chwały – *Laudem gloriae* Trójcy Przenajświętszej.
- Tytus Brandsma, Holender, kapłan OCarm., męczennik obozu koncentracyjnego w Dachau (+1942, beat. 1985 w Rzymie). Patron dziennikarzy.
- Teresa Manetti, Włoszka, założycielka zgromadzenia karmelitanek św. Teresy z Florencji (+1910, beat. 1986 we Florencji). obrończyni sierot.
- Cyriak Elias Chavara, Hindus, kapłan, założyciel zgromadzenia karmelitów Maryi Niepokalanej (+1871, beat. 1986, w Kottayam w Indiach). Pierwszy błogosławiony wschodniego obrządku katolickiego syro-malabarskiego.
- Męczennice z Guadalajary, trzy Hiszpanki, mniszki klauzurowe OCD, Maria Pilar, Maria od Aniołów i Teresa od Dzieciątka Jezus (+1936, beat. 1987 w Rzymie). Pierwsze beatyfikowane męczennice wojny domowej w Hiszpanii.
- Franciszek Palau y Quer, Hiszpan, kapłan OCD, założyciel zgromadzeń zakonnych karmelitanek misjonek tereźjanek i karmelitanek misjonek (+1872, beat. 1988 w Rzymie). „Zakochany” w Kościele, mistyk, wygnaniec i duszpasterz.

- Józefa Naval Girbés, Hiszpanka, członkini Świeckiego Zakonu Karmelitańskiego (tercjarka) – OCDS (+1893, beat. 1988 w Rzymie). Wzór apostołatu osób świeckich.
- Maria Mercedes Prat, Hiszpanka, członkini założonego przez św. Henryka de Ossó zgromadzenia św. Teresy („Compañía de Santa Teresa de Jesús”), męczennica (+1936, beat. 1990 w Rzymie). Zamordowana przez komunistów, pierwsza błogosławiona swego zgromadzenia zakonnego.
- Wiktoria Díez y Bustos de Molina, Hiszpanka z Instytucji Terezjańskiej (założonej przez św. Piotra Povedę Castroverde), męczennica (+1936, beat. 1993 w Rzymie). Ceniona wychowawczyni młodzieży i nauczycielka, zamordowana przez komunistów hiszpańskich.
- Izydor Bakanja, Afrykańczyk z Konga (Zairu), człowiek świecki, męczennik szkaplerza karmelitańskiego (+1909, beat. 1994 w Rzymie). Został poddany karze chłosty (śmiertelnej) przez swego pana, kolonizatora z Belgii, za to, że nosił na szyi szkaplerz i nie chciał go zdjąć.
- Męczennicy Rewolucji Francuskiej: trzech kapłanów OCD: Jan Chrzyciel, Michał Alojzy i Jakub (+1794, beat. 1995 w Rzymie). Zapłacili śmiercią jako wygnańcy na okręcie-więzieniu zacumowanym na głębokim morzu swoją wierność Kościołowi i Papieżowi, nie złożąwszy przysięgi na wierność konstytucji Republiki Francuskiej wyrosłej z rewolucji.
- Maria Sagrario od św. Alojzego Gonzagi – Elwira Moragan Cantarero, Hiszpanka, mniszka klauzurowa OCD, męczennica hiszpańskich komunistów (+1936, beat. 1998 w Rzymie). Była dyplomowaną farmaceutką i jest patronką aptekarzy w Hiszpanii. Jej rodzice mieli właśnie znaną aptekę w Madrycie.
- Alfons Maria Mazurek, Polak, kapłan OCD, męczennik hitlerizmu (+1944, beat. 1999 w Warszawie). Przeor klasztoru w Czernej, wzór wierności Kościołowi i Zakonowi.
- Hilary Paweł Januszewski, Polak, kapłan OCarm., męczennik obozu koncentracyjnego w Dachau (+1945, beat. 1999 w Warszawie). Przeor klasztoru karmelitów w Krakowie na Piasku. Dobrowolnie ofiarował się, aby posługiwać w obozie chorym na tyfus, zaraził się nim i zmarł jako wielki altruista i obrońca życia ludzkiego.
- Emil Szramek, Polak, kapłan diecezji katowickiej, proboszcz w kościele mariackim w Katowicach, przyjaciel bł. Alfonsa Mazurka, opiekun Świeckiego Zakonu Karmelitańskiego w Katowicach, męczennik hitlerizmu (+1942 w Dachau, beat. 1999 w Warszawie).
- Elvira Torrenteallé Paraire i 23 towarzyszk, Hiszpanki ze zgromadzenia karmelitanek od miłości (św. Joachimy de Vedruna), męczennice wojny hiszpańskiej (+1936, beat. 2001 w Rzymie). Poniosły śmierć za wierność Chrystusowi w okolicach Walencji latem 1936 r.
- Jan Balicki, Polak, kapłan diecezji przemyskiej, związany z Karmelem, w latach trzydziestych dyrektor (asystent) Świeckiego Zakonu Karmelitańskiego w Przemyślu. Człowiek wielkiej modlitwy (+1948, beat. 2002 w Krakowie).
- Maria Kandyda od Eucharystii – Maria Barba, Włoszka z Sycylii, mniszka klauzurowa OCD (+1949, beat. 2004 w Rzymie). Żywiła szczególne nabożeństwo do Eucharystii.
- Pieta od Krzyża Ortiz, Hiszpanka, tercjarka karmelitańska, założycielka sióstr salezjanek od Najśw. Serca Jezusa (+1916, beat. 2004 w Rzymie). Poświęciła się wychowaniu młodzieży, propagując m.in. nabożeństwo szkaplerzne.

* * *

Święci i błogosławieni są zawsze najlepszym świadectwem żywotności rodziny zakonnej. Nie zapominajmy jednak – i powiedział nam to Jan Paweł II – iż żywotność naszej szkoły duchowości i naszego karmelitańskiego charyzmatu w Kościele,

„bardziej niż powodem do chwały, winna być dla nas zobowiązaniem do poważnej odpowiedzialności” (*Mistrz w wierze*, nr 19). Ceńmy sobie to pouczenie Czcigodnego Sługi Bożego i podejmując jego zaproszenie, powiększajmy zastęp świętych Karmelu, świadomi tego, że „drogi świętości są wielorakie i dostosowane do każdego powołania” i powinniśmy dążyć „do tej wysokiej miary zwyczajnego życia chrześcijańskiego” (por. *Novo Millennio Ineunte*, 31).

o. Szczepan T. Praśkiewicz OCD

INFORMACJE BIURA POSTULATORSKIEGO

Zainteresowanych **śl. B. Kunegundą Siwicz** informujemy, że:

- w bieżącym 2011 r. planowane jest zakończenie dochodzenia diecezjalnego w sprawie jej beatyfikacji;
- w sobotę, 18 czerwca br., sympatycy służebnicy Bożej spotkają się w Stryżawie na dorocznej, XIV już pielgrzymce. Głównym celebrazem Eucharystii będzie ks. inf. Janusz Bielański z Wawelu;
- podczas walnego zgromadzenia Towarzystwa Przyjaciół Kunegundy, jakie odbyło się w Krakowie 8 stycznia 2011 r., prezesem Towarzystwa na kolejną kadencję został wybrany mgr-inż. Sławomir Kruk. Do Zarządu zostali powołani: Witold Cempel i Helena Stańczyk – wice-

prezesi, Halina Konieczna – sekretarz, Ewa Leśniewska – skarbnik i rzecznik prasowy, Teresa Jewuła i Artur Trzop – członkowie. Gratulujemy!

W procesie **m. Teresy od Jezusa Marchockiej** trwa przesłuchiwanie świadków opinii świętości i łask służebnicy Bożej oraz tłumaczenie dokumentacji historycznej na język włoski.;

Postępują też do przodu przygotowania do formalnego otwarcia w diecezji toruńskiej procesu beatyfikacyjnego **ks. bp. Adolfa Piotra Szelażka**, założyciela Sióstr Terezjanek. Jak informuje nas postulatorka – s. Hiacynta Augustynowicz CST, w tej sprawie pracuje komisja historyczna i cenzorzy teologowie.

Dziękujemy Ofiarodawcom, którzy zechcieli współuczestniczyć w kosztach spraw prowadzonych przez nasze Biuro Postulatorskie. Ofiary złożyli: Teresa Jóźwik, ks. Franciszek Malarz, Janusz Nowacki, Maria Pawlak.

Zapewniamy o naszej modlitwie w intencji Wszystkich Ofiarodawców.

Dla pragnących wesprzeć procesy beatyfikacyjne karmelitańskich sług i służebnic Bożych podajemy numer konta bankowego:

52124022941111001013131433

KANONIZACJE I BEATYFIKACJE KARMELITAŃSKIE ZA PONTYFIKATU BENEDYKTA XVI

Warto wiedzieć, że trwający pontyfikat Benedykta XVI dał Kościołowi i światu jednego świętego Rodziny Karmelitańskiej i licznych (już 62) błogosławionych, w większości męczenników prześladowania religijnego w Hiszpanii z lat trzydziestych ubiegłego wieku.

Nowym świętym jest Noniusz Alvarez Pereira, Portugalczyk, brat zakonny, karmelita (+1431, beat. 1918 w Rzymie i kan. 2009 także w Rzymie) – „święty z wczoraj z przesłaniem na dziś” – jak go nazwał Episkopat Portugalii w liście pasterskim wydanym z okazji jego kanonizacji. Był wielkim rycerzem, przywódcą wojsk portugalskich, który dwukrotnie zwyciężył Hiszpanów (Kastylijczyków) pragnących zawładnąć Portugalią. Nazywany jest portugalskim Jagiełłą i jego pomniki jako rycerza na koniu i z mieczem spotyka się w wielu portugalskich miastach. Po owdowieniu, już w podeszłym wieku wstąpił do zakonu jako brat i posługiwał w klasztorze w Lizbonie, będąc bardzo pokornym, pobożnym i usługowym. Przeżył w klasztorze ostatnie 7 lat swego życia. Według Episkopatu Portugalii uczy nas on, jak odpowiadać według Ewangelii na kryzys wartości i kosmopolityzm współczesnego świata.

Natomiast wyniesionymi na ołtarze poprzez beatyfikację za pontyfikatu Benedykta XVI z wielkiej Rodziny Karmelu są:

-Maria od Ukrzyżowania – Róża Curcio, Włoszka, założycielka karmelitanek misjonek św. Teresy od Dzieciątka Jezus (+1957, beat. 2005 w Rzymie). Pochodziła z Sycylii, kontemplatyczka z zapałem misyjnym.

-Eliasa od św. Klemensa – Teodora Fracasso, Włoszka, mniszka klauzurowa OCD (+1927, beat. 2006 w Bari). Zafascynowana duchowością świeżo kanonizowanej św. Teresy od Dzieciątka Jezus, żyła zgodnie z wymogami jej małej drogi i rychło osiągnęła ewangeliczną doskonałość. Miała tylko 26 lat.

-Maria Teresa od św. Józefa – Anna Maria Tauscher van den Bosch, Niemka. Urodziła się w niemieckiej rodzinie protestanckiej na naszej piastowskiej ziemi w miejscowości Sądów (parafia Cybinka w diecezji zielonogórsko-gorzowskiej), tuż przy obecnej granicy Polski z Niemcami. Za jej życia obszar ten należał geograficznie do Państwa Niemieckiego, a wioska nosiła nazwę Sandow. Założyła zgromadzenie karmelitanek Najśw. Serca (+1938, beat. 2006 w Roermond w Holandii). Jej ojciec był pastorem protestanckim, ona przeszła na katolicyzm.

-Maria Teresa od Jezusa – Maria Scritti, Włoszka, założycielka Instytutu Matki Bożej z Góry Karmel (+1889, beat. 2006 w Fiesole). Kobieta wielkiej odwagi, wytrwałości i zaufania Panu Bogu.

-Eufrazja od Najśw. Serca Jezusa – Róża Eluvathingal, Hinduska ze zgromadzenia sióstr Matki Karmelu (+1952, beat. 2006 w Ollur w Indiach). Pierwsza błogosławiona obrządku syro-malabarskiego, wielka czcicielka Eucharystii.

-Eufrazjusz Barredo Fernández, Hiszpan, kapłan OCD, przeor klasztoru w Oviedo, męczennik. Zamordowany w czasie tzw. rewolucji asturiańskiej. W latach 1926-1928 pracował w Krakowie, w klasztorze przy ul. Rakowickiej, jako wykładowca teologii. Przyjaźnił się z bł. Alfonsem Mazurkiem OCD (+1934, beat. 2007 w Rzymie).

-Męczennicy karmelici bosci z Barcelony. Wszyscy, w liczbie 14, na czele ze swym prowincjałem, byłym definityorem generalnym – o. Łukaszem od św. Józefa (Tristany Pujol), zostali zamordowani pomiędzy 20 lipca 1936 r. a 6 stycznia 1937 r., w różnych miejscach, gdzie ukrywali się rozproszeni przez rewolucjonistów (beat. 2007 w Rzymie).

-Męczennicy karmelici bosci z klasztoru w Toledo: Podobny los spotkał 16 zakonników z Toledo, z których 10 znajdowało się w okresie formacji, 5 było kapłanami a 1 bratem zakonnym po profesji uroczystej. Na czele grupy stoi o. Euzebiusz od Dzieciątka Jezus (Ovidio Fernández Arenillas), przeor (+1936, beat. 2007 w Rzymie).

-Męczennicy karmelici dawnej obserwacji z Katalonii: 16 zakonników z o. Aniołem Prat Hostench - prowincjałem. Wśród nich znajduje się bł. Anastazy Dorca Coromina, który pracował w latach 1931-1933 w klasztorze karmelitów w Krakowie na Piasku (+1936, beat. 2007 w Rzymie).

-Maria Patrocinio od św. Józefa, Hiszpanka, mniszka OCarm. z Vic, męczennica (+1936, beat. 2007 w Rzymie). Miała zaledwie 33 lata i została zmordowana przez komunistów.

-Apolonia Lizárraga Ochoa Zabalegui, Hiszpanka, przełożona generalna karmelitanek od miłości (św. Joachimy de Vedruna), męczennica (+1936, beat. 2007 w Rzymie). Jej męczeństwo było szczególnie okrutne. Komuniści porąbali ją żywcem rzucając jej ciało jako pokarm dla świń.

-Cztery męczennice karmelitanki misjonarki, Hiszpanki: Maria Roqueta Serra, Daniela Achurra Gogenola, Gabriela Pons Sarda i Speranza Subira Sanjaume (+1936, beat. 2007 w Rzymie). Były wierne do końca swemu Panu, zgodnie z nauką założyciela, bł. Franciszka Palau, za co spotkała je śmierć z rąk hiszpańskich komunistów.

-Maria Józefina od Jezusa Ukrzyżowanego – Józefina Cataneo, Włoszka, mniszka klauzurowa OCD (+1948, beat. 2008 w Neapolu). Nazywana świętą już za życia oddziaływanie na współziomków do dziś.

-Kandelaria od św. Józefa – Zuzanna Paz Castillo Ramírez, Wenezuelka, współzałożycielka sióstr karmelitanek wenezuelskich (+1940, beat. 2008 w Caracas). Owoc wielowiekowego chrześcijaństwa Ameryki Łacińskiej – jak ją nazwał kaznodzieja papieski.

-Rodzice św. Teresy od Dzieciątka Jezus, Francuzi, Ludwik Martin (+1894) i Zelia Guerin (+1877), beat. w Lisieux 2008. Św. Teresa napisała o nich, że Bóg dał jej ojca i matkę bardziej godnych nieba, niż ziemi.

-Anioł Paoli, Włoch, kapłan O.Carm. (+1720, beat. 2010 w Rzymie). Nazywany był ojcem ubogich Wiecznego Miasta. Jako pierwszy umieścił w Koloseum krzyż, co dało początek tradycji Drogi Krzyżowej w Wielki Piątek w tym miejscu męczeństwa pierwszych chrześcijan.

Do tego „Nieba Karmelu” 5 czerwca br. dołączy Czcigodny sługa Boży Juan Palafox y Mendoza.

Z Karmelu na ołtarze

Za zgodą o. Alberta Wacha OCD, przełożonego prowincjanego (Nr 7/09 z 9.01.2009)

Biuletyn Biura Postulatorskiego Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych
ul. Rakowicka 18, 31-510 Kraków, e-mail: szczpn@onet.pl

Do użytku wewnętrznego – Ad usum internum!